

אבא

מירי ואני ביחד מאז אותו בוקר מושלג של ינואר 1968 בירושלים.
55 שנים מלאות בהומור ואהבה, צחוקים וחוויות, היו גם טרגדיות ורגעי מבחן, שלא הכריעו
אותנו ותמיד המשכנו קדימה ללא לאות ולמרות הכל.

אני רוצה להודות לכל מי שטרח ובא היום. באתם מקרוב ומרחוק לכבד את מירי וזה מאד מרגש
אותי.

ההחלטה שלנו להגיע לערבה בגיל שבעים הייתה אחת ההחלטות החשובות בחיינו, כך יכולנו
גם להשתלב בקהילה חמה ואוהבת וגם לחיות בקרב הנכדים היקרים שלנו.

מירי ואני עברנו לכאן בעקבות הבת שלנו, שאמנם נולדה בראשון לציון, אבל הייתה מושבניקית
מהיום הראשון. ואני רוצה להודות לחברי קהילת עין יהב שקיבלו את מירי ואותי כאילו
אנחנו פה מאז ומתמיד.

תודה גם לקהילת הערבה המחבקת שעזרה למירי להרגיש שייכת ורצויה במיוחד בתקופה
האחרונה, הפעילות במתנס מילאה את עולמה בתחושת שליחות ומשמעות.

תודה מיוחדת לכל מי שעזר לנו בשנים האחרונות, היה קשה ומאתגר ובלעדיכם היה הרבה יותר
קשה לצלוח את התקופה הזו.